

מובא בשם הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב זיע"א
אשר סגולה גדולה לפרנסה לומר ביום ג' פרשת בשלח
פרשת המן שניים מקרא ואחד תרגום

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּזַמִּין פְּרֻנְסָה לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפְרֻנְסָתִי וּפְרֻנְסַת אַנְשֵׁי בֵּיתִי בְּכֻלָּם. בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר בְּכַבּוּד וְלֹא בְּבִזּוּי בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר כְּדִי שֶׁנוּכַל לַעֲבֹד עֲבוּדְתְּךָ וְלִלְמוּד תּוֹרַתְךָ כְּמוֹ שֶׁזָּנַתְּ לְאֲבוֹתֵינוּ מִן בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעַרְבָּה:

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטּוּ דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנֻסְנוּ הַיֵּלֶךְ בְּתוֹרַתִּי אִם לֹא: וַאֲמַר יי לְמֹשֶׁה הֵא אָנָּה מַחִית לָכוֹן לַחֲמָא מִן שְׂמַיָּא וַיִּפְקֹן עַמָּא וַיִּלְקֻטּוּן פְּתָגִם יוֹם בְּיוֹמִיָּה בְּדִיל דְאֲנֻסְנוּן הִיִּחְכוּן בְּאוּרִיתִי אִם לֹא: וְהָיָה בְּיוֹם הַשָּׁשִׁי וְהַכִּינּוּ אֶת אֲשֶׁר יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר יִלְקֻטּוּ יוֹם יוֹם: וַיְהִי בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה וַיִּתְקַנּוּן יַת דִּינִיתוּן וַיְהִי עַל חַד תַּרְוִין עַל דִּילְקֻטּוּן יוֹם יוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרַב וַיִּדְעַתֶּם כִּי יי הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַאֲמַר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרַמְשָׁא וַתִּדְעוּן אַרְי יי אִפִּיק וְתִכּוֹן מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם אֶת כְּבוֹד יי בְּשִׁמְעוּ אֶת תְּלַנְתִּיכֶם עַל יי וְנַחְנוּ מָה כִּי תִלְיֵנוּ עָלֵינוּ: וּבְצַפְרָא וְתַחֲזוּן יַת יִקְרָא דִּי כַּד שְׁמִיעַ (קְדָמוּהִי) יַת תַּרְעֻמוֹתְכוֹן עַל מִימְרָא דִּי וְנַחְנָא מָה אַרְי אֲתַרְעֻמוֹתוֹן עֲלָנָא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יי לָכֶם בְּעָרַב בְּשֶׁר לֶאֱכֹל וְלַחֵם בְּבִקֵּר לְשִׁבְעַ בְּשִׁמְעַ יי אֶת תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִם עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא עָלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל יי: וַאֲמַר מֹשֶׁה בְּדִיתוּן יי לָכוֹן בְּרַמְשָׁא בְּסָרָא לְמִיכַל וְלַחֲמָא בְּצַפְרָא לְמַסְבַּע בְּדִשְׁמִיעוּן קְדָם יי יַת תַּרְעֻמוֹתְכוֹן דִּי אַתּוֹן מִתַּרְעֻמוֹן עֲלוּחֵי וְנַחְנָא מָה לֹא עֲלָנָא תַּרְעֻמוֹתְכוֹן אֵלְהוֹן עַל מִימְרָא דִּי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל אַהֲרֹן אָמַר אֵל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יי כִּי שְׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם: וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אָמַר לְכָל כְּנֻשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ קְדָם יי אַרְי שְׁמִיעוּן קְדָמוּהִי יַת תַּרְעֻמוֹתְכוֹן: וַיְהִי כְּדָבָר אַהֲרֹן אֵל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְ�רָאֵל וַיִּפְנוּ אֵל הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְבוֹד יי נִרְאָה בְּעֵגוֹן: וְהוּוּ כַּד מְלִיל אַהֲרֹן עִם כָּל כְּנֻשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתְּפִנּוּ לְמִדְבָּרָא וְהָא יִקְרָא דִּי אַתְּגִלִּי בְּעֵנָא: וַיִּדְבֵּר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמְלִיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימַר: שְׁמַעְתִּי אֶת תְּלוּנְתָּא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבִים תֹּאכְלוּ בְשֶׁר וּבְבִקֵּר תִּשְׁבְּעוּ לָחֵם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: שְׁמִיעַ קְדָמִי יַת תַּרְעֻמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְלִיל עֲמַהוֹן לְמִימַר בֵּין שְׂמִשְׂיָא תִיכְלוּן בְּסָרָא וּבְצַפְרָא תִשְׁבְּעוּן לַחֲמָא וַתִּדְעוּן אַרְי אָנָּה יי אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בְּעָרַב וַתַּעַל הַשֶּׁלֶו וַתִּכַּס אֶת הַמַּחְנֶה וּבְבִקֵּר הִיְתָה שְׁכַבַת הַטֵּל סָבִיב לְמַחְנֶה: וְהוּוּ בְרַמְשָׁא וּסְלִיקַת סְלִיו וְחַפַּת יַת מְשֻׁרִיתָא וּבְצַפְרָא הוּוּ נַחְתַּת טְלָא סַחור סַחור לְמְשֻׁרִיתָא: וַתַּעַל שְׁכַבַת הַטֵּל וְהִנֵּה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דִּק מְחַסְפַּס דִּק

כִּכְפָּר עַל הָאָרֶץ : וְסִלִּיקַת נְחֹתַת טָלָא וְהָא עַל אַפֵּי מִדְבָּרָא דְעֵדֶק מְקַלְף דְעֵדֶק כְּגִיר כְּגִלְדָא עַל אַרְעָא :
וּיְרָאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֱלֹהִים הוּא הַלְחֵם אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לָכֶם לֶאֱכֹלָה : וְחִזּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרוּ גִבֹּר לְאַחֹהֵי מִנָּה הוּא אֲרִי
לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן הוּא לְחֶמָא דִּיהֵב יְיָ לְכוּן לְמִיכָל : זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לְקָטוּ
מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֵר לְגִלְגָּלַת מִסֹּפֶר נַפְשֵׁיכֶם אִישׁ לְאִשׁ בְּאֶהְלוּ תִקְחוּ : דִּין
פְּתַגְמָא דִּי פְקִיד יְיָ לְקוּטוּ מִנִּיה גִּבֹּר לְפּוּם מִיכְלִיָּה עֲמָרָא לְגִלְגָּלַתָא מִנֶּנּוּ נַפְשֵׁיכֶם גִּבֹּר לְדִי בְּמִשְׁכְּנֵיה
תִּסְבוּן : וַיַּעֲשׂוּ כֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֶּה וְהַמְּמַעֵיט : וַעֲבָדוּ כֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ דְאַסְגִּי
וְדֹאזְעָר : וַיִּמְדּוּ בְּעֹמֶר וְלֹא הָעֵדִיף הַמֶּרְבֶּה וְהַמְּמַעֵיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ לְקָטוּ :
וּכְלוּ בְּעֹמֶרָא וְלֹא אוֹתֵר דְאַסְגִּי וְדֹאזְעָר לֹא חִסִּיר גִּבֹּר לְפּוּם מִיכְלִיָּה לְקָטוּ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִישׁ
אֵל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקֹּר : וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן אֲנִשׁ לֹא יִשְׂאֵר מִנִּיה עַד צַפְרָא : וְלֹא שְׁמַעוּ אֵל מֹשֶׁה
וַיּוֹתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בִּקֹּר וַיִּרְסוּ תוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה : וְלֹא קִבְּלוּ מִן
מֹשֶׁה וַאֲשָׁרוּ גְבַרְיָא מִנִּיה עַד צַפְרָא וַרְחֵשׁ רִיחְשָׁא וְסָרִי וַרְגָזוּ עֲלֵהוֹן מֹשֶׁה : וַיִּלְקְטוּ אוֹתוֹ בְּבִקֹּר
בְּבִקֹּר אִישׁ כְּפִי אֲכָלוּ וְחֵם הַשְּׁמֶשׁ וְנִמְסָ : וַיִּלְקְטוּ יִתִּיה בְּצַפֵּר בְּצַפֵּר גִּבֹּר לְפּוּם מִיכְלִיָּה וּמָה
דְּמִשְׁתָּאֵר מִנִּיה עַל אַפֵּי חֻקְלָא כַּד חֶמָא עֲלוּהֵי שְׁמֵשָׁא פֶּשֶׁר : וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקָטוּ לְחֵם מִשְׁנֵה
שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאַחַד וַיִּבְאוּ כָּל נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה : וְהוּהוּ בְּיוֹמָא שְׁתֵּי אֲתָאָה לְקָטוּ לְחֶמָא
עַל חַד תְּרִין תְּרִין עֲמָרִין לְחַד וְאֵתוּ כָּל רַבְרָבֵי כְּנִשְׁתָּא וְחוּיָאוּ לְמֹשֶׁה : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דְּבָר
יְיָ שַׁבְּתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַיְיָ מְחַר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אִפּוּ וְאֵת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֵת כָּל
הָעֵדָף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֶּקֶר : וַאֲמַר לְהוֹן הוּא דִּי מְלִיל יְיָ שַׁבְּתָא שַׁבַּת קוּדְשָׁא קֹדֶם יְיָ
מְחַר יֵת דִּי אֲתוּן עֲתִידִין לְמִפָּא אִפּוּ וְיֵת דִּי אֲתוּן עֲתִידִין לְבִשְׁלָא בְּשִׁילוּ וְיֵת כָּל מוֹתְרָא אֲצַנְעוּ לְכוּן לְמִטְרַת
עַד צַפְרָא : וַיִּנְיחוּ אוֹתוֹ עַד הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרַמָּה לֹא הִיָּתֵה בּוֹ :
וַאֲצַנְעוּ יִתִּיה עַד צַפְרָא כְּמָא דְפְקִיד מֹשֶׁה וְלֹא סָרִי וְרִיחְשָׁא לֹא הוּהוּ בִּיה : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱכָלוּ הַיּוֹם
כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לַיְיָ הַיּוֹם לֹא תִמְצָאָהוּ בְּשֻׁדָּה : וַאֲמַר מֹשֶׁה אֲכָלוּהֵי יוֹמָא דִּין אֲרִי שַׁבְּתָא יוֹמָא דִּין
קֹדֶם יְיָ יוֹמָא דִּין לֹא תִשְׁכַּחֲנִיה בְּחֻקְלָא : שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקָטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה
בּוֹ : שְׁתָּא יוֹמִין תִּלְקָטְנִיה וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה שַׁבְּתָא לֹא יִהִי בִּיה : וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן הָעֵם
לְלָקֶט וְלֹא מִצָּאוּ : וְהוּהוּ בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה נִפְקוּ מִן עֲמָא לְמִלְקֶט וְלֹא אֲשַׁכְּחוּ : וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל מֹשֶׁה
עַד אָנָּה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרַתִּי : וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה עַד אֵימַתִּי אֲתוּן מְסַרְבִּין לְמִטְרַת פְּקוּדֵי
וְאוֹרְזִיתִי : רָאוּ כִּי יְיָ נָתַן לָכֶם הַשַּׁבַּת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְחֵם יוֹמִים שְׁבוּ
אִישׁ תַּחְתָּיו אֵל יָצָא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי : חִזּוּ אֲרִי יְיָ יֵהֵב לְכוּן שַׁבְּתָא עַל כֵּן הוּא יֵהֵב
לְכוּן בְּיוֹמָא שְׁתֵּי אֲתָאָה לְחֵם תְּרִין יוֹמִין תִּיבּוּ אֲנִשׁ תַּחְתוּהֵי לֹא יִפּוּק אֲנִשׁ מֵאַתְרֵיה בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה :
וַיִּשְׁבְּתוּ הָעֵם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי : וְנָחוּ עֲמָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה : וַיִּקְרָאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵת שְׁמוֹ מִן
וְהוּא כְּזָרַע גֹּד לָבוֹן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחַת בְּדָבָשׁ : וַיִּקְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יֵת שְׁמִיה מִן וְהוּא כְּבֵר זָרַע גֹּדָא

חור וטעמיה פאסקריטון בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: ואמר משה דין פתגמא די פקיד יי מלי עמרא מניה למטרא לדריכון בדיל דיחזון ית לחמא די אוכלית יתכון במדברא באפקותי יתכון מארעא דמצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יי למשמרת לדרתיכם: ואמר משה לאהרן סב צלוחית חדא והב תמן מלי עמרא מן ואצנע יתיה קדם יי למטרא לדריכון: כאשר צוה יי אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: כמא די פקיד יי למשה ואצנעיה אהרן קדם סהדותא למטרא: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: ובני ישראל אכלו ית מנא ארבעין שניו עד דמיתיהון לארעא יתבתא ית מנא אכלו עד דאתו לספי ארעא דכנען: והעמר עשרית האיפה הוא: ועמרא חד מן עסרא בתלת סאין הוא:

אתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם במדבר המטרת להם לחם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם פל צרכיהם שמלותם לא בלתה מעליהם פן ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכלכלנו ותספיק לנו כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרובים במלוי וברוח בלי טרח ועמל גדול מתחת ידך הנקיה ולא מתחת ידי בשר ודם: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכין לי ולאנשי ביתי כל מחסורנו ותזמין לנו כל צרכנו לכל יום ויום מחיינו די מחסורנו ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו ולכל עצם מעצמינו די מחיתנו מידך הטובה והרחבה ולא כמעוט מפעלינו וקוצר חסדינו ומזעיר גמולותינו ויהיו מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרע זרעי מסורים ביך ולא ביד בשר ודם:

באדיבות:

www.magarim.co.il